

Dièze ani déi Posagnòt

A dièze ani sòn rivài
e sòn que tutt i impegnài
a stèr insième in compagnia
fin che 'a fèste la é famia.

Dièze ani i par ièr
che é vegnù fóra stó pisièr
de vestise fà i nostri vèci
cò 'e dàmmare, i zòcoi e i sèci;

fà su filshòche e canzòn
indovinèi, biudare e orzìoni,
registrarle su 'e casète
e insignàrghes ai tojàt e ae tojète;

'inder in giro pa' ste fèste
cò vitole, bürcis e zèste,
far pasàr noiè e pisièri
e tornar contenti e idièri.

A gh'è d'òvàn e ancs veciòt,
é vegnù fóra un bel sanisiòt
in te sto còro popolar
ònde che tutti pòl entrèr.

No ocòu s'èr cantèr,
a quèlchedùn ghe basta sbaregàr,
èl fa nunciò scònt de dris
e d'èe vòlte èl é un de pò.

Novanta su zènto èl diretòr
èl fenise int'èl kugnòr,
èl ghe fa i vèci bruti
fin che no' i tefe squesfi tutti.

Èl a fròn ancs cò a bechèt
ma, par dirle proprio s-cète,
sèn pòc la a giòvè
e tutt fa primus d'è tomà.

COMPOSTO DA CUNIAL DANIELE

IN OCCASIONE DELLA FESTA PER

IL 10° ANNIVERSARIO DEL GRUPPO

A la scola per musicanti
i a scomizià che i èss in tanti
ma che lède 'e note e 'l rigo
i é in pochi e no me intrigo.

E i vol rider de stassinon
parfin oltra int'el japon;
no ghe basta la franch e la Spagna;
se gh'é de girar, no i se sparsqne.

Se gh'é de rider intomo que,
el presidente el fa peccè;
el taca cianiar e anca contar,
ma no menca mai quèi de spetar.

Ma cuque ~~sp~~^{er passienza} anca fin sers
se i te impiede la coriera
co la femena e i putèi,
de quèi grandi te de quèi cèi.

Pò, gh'é quel che se a deumentegà
o che a casa el é pènz rivà;
i te fann'ora in piassetz,
co tuti quanti che i spète.

Che manega sti posagnot
co davanti te occiot;
chi la bala e chi la cante
in vinti, trentu e anca quarants;

Chi la conte e chi la sons,
no conpagnie proprio bona
onde che he brava e parfin se oga
e chi che se ceta co 'a moraja;

onde che tuti i fa deli sèst
chi che a scherzà e chi che a violèst:
onde che gh'é de staz in alegria
lè gh'é la nostra compagnia.

Possegno 22.11.92

Simplex